

Ferris en de gouden spiegel

Frans van Baal

Illustraties: Frits Roeleveld

Colofon

© 2025 Droomvallei Uitgeverij, Frans van Baal, Frits Roeleveld

Eerste versie, augustus 2025

Tekst: Frans van Baal

Illustraties: Frits Roeleveld

Vormgeving: Droomvallei Uitgeverij

droomvalleiuitgeverij.nl

E-pub ISBN: 9789493314672

Paperback ISBN: 9789493314481

Alle rechten voorbehouden.

Dit boek mag niet worden gebruikt voor het trainen van AI

I Takkeweer

‘Het is zo koud! En het regent! Kan het niet tot morgen wachten?’ Ferris kijkt mama smekend aan. Het helpt niet, want hij ziet al aan zijn moeders gezicht dat zeuren vandaag niet helpt.

‘Nee Ferris, we kunnen het geen dag meer uitstellen. Je moet vandaag echt wilgentakken gaan snijden. Ik wil vanmiddag de geitenstal repareren. Die beestjes hebben al gaten gemaakt in de muren van hun hok. Ze houden ervan om aan de wilgensprietten te knabbelen. Als we nog langer wachten lopen ze nog weg. Of ze komen vanavond bij jou in bed liggen!’

Nee, dat wil hij natuurlijk niet. Want wie wil er nou een geit in zijn bed!

‘Kun jij niet met me meegaan, mama? Ik vind het veel fijner als jij erbij bent.’ En weer kijkt hij zijn moeder vol verwachting aan. Eigenlijk weet hij wel dat zij echt niet mee kan. Ze moet voor zijn kleine broertje Loic zorgen. Een baby kun je niet zomaar alleen thuislaten. Dat geldt natuurlijk ook voor zijn zusje Jocelyn, die vier is. Hij zal toch echt in zijn eentje de deur uit moeten.

Even later holt Ferris door de regen het dorp uit. De zandweg slingert over een heuveltje het bos in. Heel langzaam daalt de weg af naar de rivier. Daar, langs de oever, groeien de wilgen. Overal ziet hij dikke boomstronken met lange dunne sprietten die recht omhoog groeien. Daar gaat hij een flinke bos van snijden.

Het is intussen opgehouden met zachtjes regenen. Dikke druppels lekken in zijn nek en stromen over zijn rug. Zijn voeten soppen in zijn schoenen. Zijn handen en voeten zijn ijskoud geworden.

Met het grote mes snijdt Ferris de twijgen af. Hij wil niet meer op de kou en de regen letten. Zijn klus moet af! Als hij vandaag heel veel hout meeneemt, hoeft hij morgen misschien niet meer. Dan kan hij lekker in huis bij het vuur blijven zitten.

Met een stuk touw maakt hij een flinke bos van de wilgentenen. Het pakket is daardoor veel te zwaar geworden. Hoe krijgt hij die stapel hout op zijn rug? Dan krijgt hij een idee. Hij sleept de bundel naar

een dikke kei. Met veel gehijg en gekreun tilt hij de ene kant van de bos hout op de steen. Als hij er nu onder kruipt en gaat staan, draagt hij de takken op zijn rug.

Langzaam en een beetje slingerend wankelt hij in de richting van het dorp. Dat is lastig want de weg slingert nu heuvel op. Ferris hijgt en krijgt een rood hoofd. Het zweet drupt van zijn neus. Zijn rug en zijn benen doen pijn. Hij kán niet meer! Houdt hij het vol tot de top van de heuvel? Hij ziet niet meer waar hij loopt. Flats! Met zijn rechtervoet stapt hij in een diepe kuil vol water. Pats! Daar valt hij. Op zijn gezicht. En dan wordt alles zwart.